॥ ११ ॥

उर्वशी । सख्यः सख्यो ऽधिकं परिखिन्नाय । न खलु म आसी-दाशंसा यथा पुनरपि साखीजनं प्रेक्षिष्ये ।

मेनका । यथाकल्पशतं महाराजः पृथवीं पालयन्भवतु ।

* अप्सरसः । अहो चित्ररथः ।

॥ १२ ॥

उर्वशी । कला चित्रलेखे उपकारिणं राजर्षिं न शक्नोम्याम-न्त्रितुं । तत्त्वं मे मुखं भव ।

चित्रलेखा । महाराज उर्वशी विज्ञापयति । महाराजेनाभ्यनु-

* ज्ञातेच्छामि प्रियामिव महाराजस्य कीर्तिं सुरलोकं नेतुं ।

उर्वशी । अहो लताविटपे एकावली वैजयन्तिका मे लग्ना । सखि चित्रलेखे मोचय तावदेनां ।

चित्रलेखा । आं दृढं खलु लग्ना । न शक्या मोचयितुं ।

॥ १३ ॥

* उर्वशी । अलं परिहासेन । मोचय तावदेनां ।

चित्रलेखा । आं दुर्मोचेव मे प्रतिभाति । तथापि मोचयिष्या-मि तावत् ।

उर्वशी । प्रियसखि स्मर खल्वेतदात्मनो वचनं ।

उर्वशी । अपि नाम पुनरप्युपकारिणमेवं प्रेक्षिष्ये ।

* ॥ १५ ॥

विदूषकः । भो निमन्त्रणाक । परमान्नेनेव राजरहस्येन स्फुट-